

delkompetenceforløb, der ikke er begrundet i de enkelte elevers forhold eller i den enkelte virksomheds objektive muligheder for at tilbyde eleverne den fulde uddannelse.

Udvalget lægger afgørende vægt på disse intentioner med forslaget til en ændret affattelse af § 15, stk. 2 og 3, og på de nævnte tilkendegivelser fra ministeren om bestemmelsernes anvendelse.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse* med de af undervisningsministeren stillede ændringsforslag.

Et flertal (udvalget med undtagelse af Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer) har noteret, at Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger over for udvalget har udtrykt bekymring omkring fagligheden i erhvervsuddannelserne inden for deres område med den nye erhvervsuddannelsesreform, idet SALA frygter, at den brede fælles indgang ikke i tilstrækkelig grad er målrettet fagenes behov.

Flertallet forudsætter, at der inden for enkelte uddannelser kan dannes »familier« eller underordnede grupperinger uden fælles områdefag med de øvrige i indgangen. Det kunne f.eks. gælde uddannelserne inden for hotel- og restaurantområdet, som inden for de gældende regler har fælles 2. skoleperiode. Ligeledes forudsætter flertallet, at der ikke er hindringer for, at jordbrugsområdet danner en egen familieindgang. De øvrige mere industrirettede uddannelser inden for levnedsmiddelområdet – tarmrensere-, industrislagter- og mejeristuddannelsen – forudsættes at have et sådant manglende slægtskab med de øvrige uddannelser, at de kan omfattes af en særlig ordning med en indgang af 10 ugers varighed uden fælles områdefag med de øvrige uddannelser i indgangen »fra jord til bord«, såfremt det er det faglige udvalgs ønske og Erhvervsuddannelsesrådets indstilling. Endvidere forudsætter flertallet, at der ikke sker ændringer i skolehjemsreglerne, således at uddannelser omfattet af særbestemmelserne fortsat kan få skolehjemstøtte, hvis uddannelsen har en særlig indgang, der udbydes på specielle skoler.

Et mindretal (Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget) kan bakke op om ændringerne af erhvervsuddannelserne, men mindretallet mener ikke, at lovforslaget løser et af de mest grundlæggende problemer for

unge, der tager en erhvervsuddannelse – nemlig mangelen på praktikpladser.

Antallet af praktikpladser faldt med 18 pct. fra 1996 til 1997. Bortset fra samtaler med arbejdsmarkedets parter har ministeren ikke taget initiativer, som reelt sikrer unge praktikpladser.

Praktikpladser er essentielle for grundtanken i erhvervsuddannelsen. Alt for mange falder fra, fordi det ikke er muligt at skaffe en praktikplads.

Mindretallet mener, at det er helt afgørende, at der skabes praktikpladser til alle, og at skolepraktik fastholdes for dem, der ikke kan få en praktikplads. For at motivere flere arbejdsgivere til at skabe praktikpladser ønsker mindretallet at forhøje AER-bidraget til dem, der tager praktik-elever - finansieret af de arbejdsgivere, der prøver at krybe udenom. Der skal ligeledes være bedre kontrol med praktikopholdene for at sikre en god kvalitet.

Mindretallet ønsker, at Undervisningsministeriet tager de fornødne midler i brug for at sikre de unge en praktikplads. Arbejdsgiverne skal således branche for branche have pålæg om at stille et givet antal praktikpladser til rådighed.

Ændringsforslag

Af *undervisningsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 1

1) I den under *nr. 17* foreslåede affattelse af § 24, *stk. 2*, affattes 2. *pkt.* således:

»I uddannelser, der har et begrænset fagligt fællesskab med andre uddannelser i fællesindgangen, og i uddannelser med særlig kort skoleundervisning kan de fælles områdefag have et mindre omfang end 10 uger eller eventuelt udelades.«

Til § 4

2) *Stk. 1* affattes således:

»*Stk. 1.* Loven træder i kraft den 1. juli 1999 og har virkning for uddannelser, der begynder den 1. januar 2001 og senere.«

3) I *stk. 3* ændres »1. juli 2000« til: »1. januar 2001«.